

РЕШЕНИЕ

№ 3488

гр. София, 25.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 04.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9242** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 1 от АПК, вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Делото е образувано по искова молба на А. Т. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], срещу Столична дирекция на вътрешните работи. Иска се да бъде осъден ответникът за претърпени от ищеца имуществени и неимуществени вреди от незаконосъобразно издаден инд. адм. акт - заповед от 28.11.2017 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл 171, т. 1, б. „б" издадена от инспектор Д. Г. К. – инспектор в група 3, сектор 1 в отдел „Пътна полиция" при СДВР, с която временно му се отнема свидетелство за правоуправление на МПС, ведно със законната лихва върху присъдената сума от момента на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Настоящото дело е второ разглеждане на иска от първа инстанция след връщането му от ВАС по адм. д. № 3544/2020г. с решението по което е отменено Решение № 72/06.01.2020г. по адм. д. № 3447/2019г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане със задължителни за съда казания.

С Решение № 72/06.01.2020г. по адм. д. № 3447/2019г. на АССГ е осъдена Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. Т. А. сума в размер на 2 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от незаконосъобразно издаден инд. адм. акт - заповед от 28.11.2017 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл 171, т. 1, б. „б" издадена от инспектор Д.

Г. К. – инспектор в група 3, сектор 1 в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, ведно със законната лихва върху присъдената сума от момента на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, като е отхвърлен иска на А. за присъждане на обезщетение за причинени неимуществени вреди за разликата над 2 000 лева до 15 000 лева, като неоснователен и недоказан.

Със същото съдебно решение е отхвърлен иска на А. А. срещу СДВР за заплащане на сумата от 20 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, като неоснователен и недоказан.

Столична дирекция на вътрешните работи е осъдена и да заплати на А. сума в размер на 1310 лева, представляваща разноски по делото.

С Решение № 9294/25.08.2021г. на ВАС по адм. д. № 3544/2020г. е отменено Решение № 72/06.01.2020г. по адм. дело № 3447/2019г. на АССГ, в частта, в която Столична дирекция на вътрешните работи е осъдена да заплати на А. А. обезщетение за неимуществени вреди, причинени от заповед от 28.11.2017 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б."б" от Закона за движението по пътищата, издадена от инспектор в отдел "Пътна полиция" при Столичната дирекция на вътрешните работи, в частта за разликата над 1000 лева до присъдения размер от 2000 лева, заедно със законната лихва от 29.03.2019 г., както и в частта на претенцията за периода 20.03.2018 г. - 31.03.2018 г., като вместо него постановява: отхвърля предявения от А. А. А. срещу Столичната дирекция на вътрешните работи иск за обезщетяване на неимуществени вреди, причинени в периода 28.11.2017г. - 20.03.2017г. от заповед от 28.11.2017г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б."б" от Закона за движението по пътищата, издадена от инспектор в отдел "Пътна полиция" при Столичната дирекция на вътрешните работи, в частта за разликата над 1000 лева до присъдения размер от 2000 лева, заедно със законната лихва от 29.03.2019 г., както и в частта на претенцията за периода 20.03.2018 г. - 31.03.2018 г. и оставя в сила решението на АССГ, в частта, в която е отхвърлен иска за неимуществени вреди от 2000 лева до 15000 лева

Със същото съдебно решение ВАС отменя Решение № 72/06.01.2020г. по адм. дело № 3447/2019 г. по описа на Административния съд - [населено място], в частта, в която е отхвърлен предявения от А. А. срещу Столичната дирекция на вътрешните работи иск за обезщетяване на имуществени вреди за сумата 20 000 лева, за периода 28.11.2017г. -31.03.2018 г., ведно със законната лихва, считано от 29.03.2019 г., като връща делото на съда за ново разглеждане от друг състав в тази част.

В съдебно заседание от 04.05.2022г. е допуснато изменение на иска по отношение на размера за имуществени вреди на 12193 лева. претендиращи са и разноски по делото.

Ответникът, Министерството на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител счита предявените от ищеца искиви претенции за неоснователни и недоказани, като оспорва същите както по основание така и по размер. Подробни съображения излага в писмени бележки по делото. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на искова претенция.

Административен съд – [населено място], в настоящия състав, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на предявените искиве, прие за установено следното:

Преди всичко следва да бъде посочено, че предмет на настоящето изследване, ограничен от мотивите към Решение № 9294/25.08.2021г. по адм. д. № 3544/2020г. на ВАС и изменението на иска от 04.05.2022г., е единствено иска за сумата от 12193 лева, представляващи имуществени вреди (пропуснати ползи) за периода 28.11.2017г. - 31.03.2018г., когато незаконосъобразно на ищецът е била наложена принудителна административна мярка чл. 171, т.1, б. „б" от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство, и не е могъл да упражнява професията таксиметров шофьор. Други претенции от първоначалната искова молба не следва да бъдат обсъждани, доколкото по отношение на тях има влезли в сила съдебни актове и формирана сила на присъдено нещо между страните.

По делото се установява, а и не се спори, че ищецът А. е водач на таксиметров автомобил, марка „К.“, с рег. № СВ 5019 като на 28.11.2017г. е спрял от две цивилни лица, които се легитимират като полицаи, служители на СДВР – „Пътна полиция“. Подложен е на полеви тест, който отчита, че е взел наркотично или упойващо вещество. Полицаяте изземват свидетелството за правоуправление на МПС на ищеца на същата дата. Впоследствие е издадена заповед от 28.11.2017г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т.1, б. „б" издадена от инспектор Д. Г. К. – инспектор в група 3, сектор 1 в отдел „Пътна полиция" при СДВР. Същата заповед е отменена изцяло като незаконосъобразна с влязло в сила на 29.06.2018г. решение по адм. дело 1144/2018г. по описа на АС – София – град, като е приложено заверено копие на решението, както и делото.

Вследствие на незаконосъобразно издадената заповед от 28.11.2017г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл 171, т.1, б. „б" издадена от Д. Г. К. - инспектор в група 3, сектор 1 в Отдел „Пътна полиция" при СДВР, на ищеца е отнето свидетелството му за правоуправление на МПС за срок от близо четири месеца. Към този момент ищецът е шофьор на такси към фирма „Й.“ като в последващият период е лишен от възможността да упражнява професията си и да реализира и получава доход. В исковата молба се твърди, че този доход е 20 000 лева, а следствие изменението на иска в о.с.з. в размер на 12193 лева за срок от 28.11.2017 - 20.03.2018г.

За изясняване на релевантните по делото обстоятелства е прието заключение по ССЕ, изготвена от в.л. О. Т., което съдът кредитира изцяло. Според заключението на съдебната експертиза среднодневният доход за периода 28.11.2017г. – 20.03.2018г. е 108,87 лева, а възможният пропуснат доход за процесният период е 12193 лева (112 дни X 108,87 лева). Вещото лице приема като основание за това заключение приетите по делото приложена книжка с касови бонове, в която е отразен приход от дейността за всеки отработен ден /л. 8-59 от адм.д. № 3447/2019г./.

При така установените факти съдът формира следните правни изводи:

Отговорността на държавата по чл. 1 ЗОДОВ е безвиновна, обективна отговорност за вреди, причинени на граждани и юридически лица от чужди незаконни действия или бездействия при и по повод изпълнение на административна дейност, поради което чл. 7, ал. 1 от с. з. указва, че искът за обезщетение се предявява срещу органите по чл. 1, ал. 1, от чийто незаконни актове, действия и бездействия са причинени вредите. В разпоредбата на чл. 205 АПК е посочено, че искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Следователно, пасивно легитимиран ответник по исковите за обезщетение е юридическото лице, с което

съответното длъжностно лице - пряк причинител на вредата, е в трудови или служебни правоотношения. В този смисъл е и т. 6 от ТР № 3/2004 г. на ВКС по т. гр д. № 3/2004 г., ОСГК. В случая такова юридическо лице е СДВР, което е притежава качеството "юридическо лице". Следователно, исковете за обезщетение срещу това юридическо лице са насочени срещу надлежен ответник, притежаващ самостоятелна правосубектност.

Съгласно разпоредба на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да бъде ангажирана отговорността на ответника е необходимо ищецът да докаже кумулативното осъществяване на следните елементи на фактическия състав: незаконен инд. адм. акт, действие или бездействие на държавен орган и длъжностно лице, наличието на претърпяна вреда; причинно-следствена връзка между незаконосъобразния акт и вредата.

В конкретния случай, безспорно се установява по делото, че първият елемент от посоченият фактически състав е налице, с оглед влезият в сила съдебен акт за отмяна на незаконосъобразния акт, с който е отнето свидетелството за управление на ищеца за срока от 28.11.2017 - 20.03.2018 г. Заповед от 28.11.2017 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т.1, б. „б" издадена от инспектор Д. Г. К. – инспектор в група 3, сектор 1 в отдел „Пътна полиция" при СДВР е отменена изцяло като незаконосъобразна с влязло в сила на 29.06.2018 г. решение по адм. дело 1144/2018 г. по описа на АС – София - град.

Следователно, налице е първия елемент от фактическия състав на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Установен е правопораждащият правото на обезщетение юрид. факт. В тази хипотеза компетентните административни съдилища изследват съществуването на вреди в причинно-следствена връзка с отменения акт. За уважаване на предявените искове ищецът следва да докаже по безспорен начин кумулативното наличие и претърпени, описаните в исковата молба вреди и, че те са в пряка причинна връзка с отменения акт.

Налице е и вторият елемент от фактическия състав за реализиране на отговорността, а именно настъпили имуществени вреди. Имуществените вреди представляват претърпяна загуба и/или пропуснатата полза. Пропуснатата полза се основава на предположение за състоянието, в което имуществото би се намирало, в случай че незаконосъобразният акт или действие, респ. бездействие, в случая дискриминационен акт не бе рефлектирал върху него, съпоставено с имуществото към момента на увреждането. Само ако бъде доказано, че единствено по причина на въздействие върху имуществото от страна на незаконосъобразния акт или действие, респ. бездействие, в случая незаконосъобразен акт то е могло да бъде увеличено, претенцията може да се приеме за основателна.

От събраните доказателства по делото, в частност кредитираната изцяло ССЧЕ, се установява, че за ищеца са настъпили имуществени вреди за периода 28.11.2017 - 20.03.2018г., под формата на пропуснати ползи – от невъзможност да упражнява професията таксиметров шофьор. Налице е пропуск за реализиране на доход, представляващ сума за периода, ако ищецът упражняваше дейността си като таксиметров шофьор, съдът намира за изцяло доказан. По делото са приложени пътни листи и касови бележки за реализиран приход от дейността като таксиметров шофьор

по дни за предходен период на лишаването от правоуправление. Съдебната експертиза подробно е анализирала така представените доказателства и е достигнала до извода, че сумата от 12 193 лева е тази, която би следвало да се увеличи имуществото на ищеца, ако не е бил лишен от възможността да упражнява професията таксиметров шофьор.

Съдът приема, че е налице и третият елемент от фактическия състав на търсената отговорност по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ – пряка причинно-следствена връзка между незаконосъобразния административен акт и причинените на ищеца имуществени вреди. Причинна връзка е налице, когато вредите са в резултат на увреждането, настъпили са по повод и във връзка с него. Причинната връзка трябва да бъде доказана във всеки конкретен случай. В случая от събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява по категоричен начин, че ищецът е претърпял описаните имуществени вреди – не е реализирал доход, подробно описан в ССЕ. Въз основа на експертното заключение на вещото лице по назначената съдебно-счетоводна експертиза, съдът приема, че иска е доказан и по своя размер. Приетите изводи на вещото лице по назначената съдебно-счетоводна експертиза би следвало да се зачетат по отношение на размера на претърпените имуществени вреди от страна на ищеца. Съдът напълно кредитира като компетентно и обективно изготвена експертизата, като тя е съответстваща и прегледана в съвкупност с всички доказателства. Съдът приема категоричното заключение на вещото лице че доходът на средно дневна база за периода 28.11.2017 - 20.03.2018г. е 108,87 лева, а за целия период 12 193 лева.

Следователно обезщетението за имуществените вреди - пропуснати ползи, следва да бъде присъдено на ищеца в размер на 12 193 лева

Предвид основателността на главният иска съдът приема и за основателна претенцията на ищеца за начисляване на законна лихва върху посочените суми, която започва да тече от 29.06.2018г., момента на влизане в сила на Решение № 3564/29.05.2018г. по адм. д. № 1144/2018г. на АССГ, с което е отменена наложената принудителна административна мярка по чл. 171 , т. 1, б. „б“ от ЗДвП, до окончателното изплащане на посочените суми. В този смисъл е Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005г. на ВКС по гр. д. № 3/2004г. на ОСГК, според което обезщетение за вреди от незаконни административни актове, може да се иска след тяхната отмяна с решение на съда, като унищожяеми, а при нищожните - с констатиране на нищожността в самия процес по обезщетяване на вредите. От така определените моменти на изискуемост се дължи мораторна лихва.

При този изход на спора на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, на ищеца ще следва да бъдат присъдени сторените в настоящото производство разноски. Представен е списък по чл. 80 от ГПК (л. 52 от делото), съгласно който адвокатското възнаграждение е в размер на 1500 лева. По делото е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Съдът намира същото за основателно. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност и като цяло се основава на ССЕ, а искът е разгледан в рамките на две съдебни заседания. Предвид изложеното съдът намира, че възнаграждението следва да бъде редуцирано 900 лева, който размер съдът счита за справедлив и обоснован по см.

По гореизложените съображения, Административен съд София град 28 с-в

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. Т. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], сума в размер на 12 193 /дванадесет хиляди сто деветдесет и три/ лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от незаконосъобразно издаден инд. адм. акт - заповед от 28.11.2017 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл 171, т. 1, б. „б" издадена от инспектор Д. Г. К. – инспектор в група 3, сектор 1 в отдел „Пътна полиция" при СДВР, ведно със законната лихва върху присъдената сума от 29.06.2018г., момента на влизане в сила на Решение № 3564/29.05.2018г. по адм. д. № 1144/2018г. на АССГ, с което е отменена наложената принудителна административна мярка по чл. 171 , т. 1, б. „б“ от ЗДвП, до окончателното изплащане на посочените суми.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. Т. А. сумата от 900 /деветстотин/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: